

Η Κουκουβίστα

ΔΙΗΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΧΡΟΝΟΣ 14ος ΤΕΥΧΟΣ 66 - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1988

Ιδιοκτήτης - εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ ΣΤΗ ΦΩΚΙΔΑ

Από τη Νομαρχία Φωκίδας διοργανώθηκε στο Μαυρολιθάρι στις 14.10.88 ημερίδα για τους αρχαιολογικούς χώρους και τον τουρισμό της ορεινής Παρνασσίδας.

Συζητήθηκαν θέματα αρχαιολογικού ενδιαφέροντος με εισηγητές τους αρχαιολόγους της Εφορείας Αρχαιοτήτων Δελφών:

Α) ΠΑΝΤΟ ΠΑΝΤΟ με θέμα «Το Ιερό του Ηρακλέους στην Πυρά της Οίτης. Παλαιές έρευνες και τωρινές ανασκαφές».

Β) ΣΚΟΡΔΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ με θέμα: «Αρχαιολογικές θέσεις αρχαίας Δωρίδας και ανατολικής Αιτωλοακαρνανίας».

Γ) ΓΛΩΝΙΑ ΡΟΖΙΝΑ με θέμα: Τρόποι προστασίας τους».

Τέταρτος ομιλητής ήταν εκπρόσωπος του Ε.Ο.Τ. που ανέπτυξε εκτενέστατα το θέμα «Τουρισμός στην ορεινή Παρνασσίδα».

Ιδιαίτερα τονίστηκε από τον ομιλητή η παντελής έλλειψη τουριστικής κίνησης στην ορεινή Δωρίδα και Παρνασσίδα. Τούτο οφείλεται, όπως είπε, στην επίσης παντελή έλλειψη υποδομής όπως δρόμοι προσπέλασης, εγκαταστάσεις υποδοχής κλπ. Ιδιαίτερα στάθηκε στο θέμα «Αγροτικός Τουρισμός» και αναφέρθηκε σε διάφορους τρόπους που μπορεί αυτός να αναπτυχθεί.

Απαραίτητη προϋπόθεση, είπε, είναι η χωροταξική μελέτη και οριοθέτηση κάθε χωριού. Η ύπαρξη πλατειών, αθλητικών χώρων και ει δυνατόν η ύπαρξη λαογραφικού Μουσείου. Τόνισε ακόμη ότι τα υπάρχοντα διαθέσιμα σπίτια

των χωριών με κατάλληλη διασκευή να μετατραπούν σε χώρους υποδοχής τουριστών τόσο το καλοκαίρι όσο και το χειμώνα. Για την κατάλληλη διασκευή των σπιτιών η Αγροτική Τράπεζα σε συνεργασία με τον Ε.Ο.Τ. χορηγεί μακροπρόθεσμα δάνεια μέχρι και του ποσού των τεσσάρων εκατομμυρίων (4.000.000), τα δε κατά τόπους Δασαρχεία χορηγούν την απαιτούμενη ξυλεία δωρεάν.

Στη διαλογική συζήτηση που ακολούθησε κοινή ήταν η διαπίστωση ότι η ορεινή Παρνασσίδα αποτελεί ξεχωριστό κομμάτι της χώρας μας με ασύγκριτες φυσικές ομορφίες και θα μπορούσε να γίνει αξιόλογο κέντρο προσέλκυσης τουριστών όλο το χρόνο.

ΓΙΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΔΙΑΚΟ

Η «Αδελφότης Αθανασίου Διάκου» διοργάνωσε στα τέλη Ιουλίου στην Άνω Μουσούνιτσα γιορταστικό πολιτιστικό διήμερο για τα διακόσια χρόνια από τη γέννηση του θρυλικού ήρωα της Αλαμάνας. Τη γιορταστική και πολιτιστική αυτή εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους πολλές προσωπικότητες του τόπου μας, πολλοί φίλοι, καθώς και επισκέπτες από τις γύρω Κοινότητες.

Γιορταστική εκδήλωση για τον ίδιο σκοπό έγινε και στην Αθήνα.

Το δεύτερο δεκαήμερο του Νοέμβρη, στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών η «Αδελφότης Αθανασίου Διάκου», πραγματοποίησε συμπόσιο με τίτλο: «Διακόσια χρόνια από τη γέννηση του Αθανασίου Διάκου».

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

Φέτος το ημερολόγιό μας είναι καλλίτερο από κάθε προηγούμενη χρονιά. Έχει επτά θαυμάσιες έγχρωμες φωτογραφίες του χωριού μας. Αποτελεί στοιχείο απαραίτητο για κάθε σπίτι. Όσοι δεν το προμηθεύτηκαν ας τηλεφωνήσουν στο γραφείο μας, τηλ. 52.38.158, (Δευτέρα, Τετάρτη 11-13 και Τρίτη, Πέμπτη 6-8 μ.μ.), ή στα μέλη του Συνδέσμου μας, να τους το στείλουμε.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου σας καλεί στην ετήσια ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ την Κυριακή 15 Ιανουαρίου 1989 ώρα 9 π.μ. στο ξενοδοχείο OSKAR, οδός Φιλαδελφείας 17-21 στο Σταθμό Λαρίσης

ΝΑ ΜΗ ΛΕΙΨΕΙ ΚΑΝΕΙΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Σε διαγωνισμό που έγινε στην 'Αμφισσα, συγγραφέας κειμένου «Τιμή στην Εθνική Αντίσταση» ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ πήρε, από την Δημοτική Βιβλιοθήκη το Γ' Βραβείο.

Η τελετή για την απονομή βραβείων και επαίνων, έγινε στις 27.11.88 στην κατάμεστη αίθουσα του Δημαρχιακού Μεγάρου.

Παρέστησαν: Ο Νομάρχης Φωκίδας κ. Τσίκας Λ., ο Δήμαρχος 'Αμφισσας κ. Καμπεράκης Χρ., προσωπικότητες του τόπου, αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης καθώς και πλήθος λαού.

Ο βραβευθείς διακατεχόμενος από συγκίνηση για την απρόσμενη διάκρισή του καταχειροκροτούμενος από τους συγκεντρωμένους απηύθυνε, κατά την παραλαβή του βραβείου του, τον παρακάτω χαιρετισμό:

Ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ στο μικρόφωνο

«Κε Νομάρχα,

Κε Δήμαρχε,

Κυρίες και Κύριοι,

Αισθάνομαι βαθιά συγκίνηση για τη σημερινή τιμή που μου δόθηκε με την επιβράβευση του κειμένου μου. Θεωρώ υποχρέωσή μου να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες και την απεριόριστη εκτίμησή μου προς τους διοργανωτές αυτής της τελετής και ιδιαίτερα στον κ. Δήμαρχο. Συγχαίρω την κριτική επιτροπή για τη σωστή και αντικειμενική κρίση της.

Στο διήγημά μου η «ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ», προσπάθησα να μεταφέρω στη σημερινή γενιά μια αμυδρή εικόνα από τον τιτάνιο εκείνο εθνικο-απελευθερωτικό αγώνα του ΕΛΑΣ εναντίον των κατακτητών. Το δένδρο της λευτεριάς ποτίστηκε με ποτάμια αίματος. Κλίνω ευλαδικά το γόνυ προς όλους εκείνους που θυσιάστηκαν για τον ιερό αυτό σκοπό.

Δηλώνω ότι θα αγωνίζομαι έως την τελευταία μου πνοή για τη Δημοκρατία, την ομόνοια, την αγάπη και την ειρήνη.

Τελειώνοντας απευθύνω θερμότατο χαιρετισμό προς όλους τους παλαίμαχους αγωνιστές και αγωνίστριες, της Εθνικής Αντίστασης 1941-1944, που βρίσκονται σήμερα εδώ».

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ παρακάτω το βραβευμένο διήγημα του ΦΑΝΗ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ:

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η Αυτοθυσία του Λευτέρη

Ήταν στις 20 Φεβρουαρίου στα 1944 όταν ο μπάρμπα Γιάννης φόρτωσε το μουλάρι του πατάτες και φασόλια και ξεκίνησε από την Καλοσκοπή για το Σαββατιάτικο παζάρι των Σαλώνων. Βγαίνοντας από το χωριό συνάντησε μια ομάδα αρματωμένων ανταρτών, οι οποίοι ανηφόριζαν τραγουδώντας θούρια της λευτεριάς. Ανάμεσά τους κι ένας συγχωριανός του ο οποίος γύρισε και είπε στο νεώτερο της παρέας τους:

— Συναγωνιστή Λευτέρη, σ' αυτόν εδώ να δώσεις την παραγγελία για τους δικούς σου. Κι ο Λευτέρης έδωσε στο μπάρμπα Γιάννη ένα σημείωμα παρακαλώντας τον να το πάει στο σπίτι του στα Σάλωνα. «Δεν είναι μακριά, εκεί πλησίον στον Αη-Θανάση, ρώτησε και θα σου το δείξουν».

Κοντά στο «Μέγα Ρέμα» αντάμωσε και μ' άλλους τρεις αγωγιάτες χωριανούς του, και η πορεία για την πρωτεύουσα του Νομού άρχισε με άθλιες καιρικές συνθήκες. Είχε μια θδομάδα που έβρεχε συνεχώς και τα χιόνια είχαν λειώσει. Με δυσκολία διάβαιναν στην ελατόσκεπη λασπωμένη στράτα.

Στο 51 χιλιόμετρο πέρασαν χωρίς καμιά ενόχληση μπροστά από τη σκοπιά των Γερμανών. Διασχίζοντας τον περίφημο Σαλωνίτικο ελαιώνα βρεγμένοι μέχρι το κόκκαλο μπήκαν στην πόλη προτού ακόμα σουρουπώσει.

Διανυκτέρευσαν στο Χάνι, και το πρωί ξεπούλησαν στη «Λαϊκή» την προμάτεια τους. Ύστερα ψώνισαν στα μαγαζιά. Όσπου να ετοιμαστούν και οι άλλοι για την επιστροφή, ο μπάρμπα Γιάννης πετάχτηκε στο σπίτι του αντάρτη για να δώσει το σημείωμα στην οικογένειά του. Μια γριούλα του έδειξε την πόρτα. Πλησιάζοντας, αντίκρουσε με δέος το σκέπασμα φερέτρου ακουμπισμένο κοντά στην είσοδο. Το μακάθριο αυτό «καπάκι» του έκοψε τα πόδια. Στην αυλή του σπιτιού καμιά δεκαριά άτομα συζητούσαν σιγανά μεταξύ τους. Ρώτησε έναν ηλικιωμένο που έμπαινε μέσα κρατώντας ένα κερί, τι συμβαίνει και κείνος

τον πληροφόρησε ότι: «Οι Γερμανοί συνέλαβαν, ύστερα από προδοσία, αυτόν το φαμελίτη γιατί είχε γιο αντάρτη και τον βασάνιζαν δέκα μέρες μέσα στο μπουντρούμι. Όταν πέθανε έσυραν το πτώμα του έξω στο πεζοδρόμιο σαν ψόφιο σκυλί». Μέσα γινόταν χαμός από το κλάμα. Σύζυγος και συγγενείς μοιρολογούσαν τον άνθρωπο που χάθηκε. Ο μπάρμπα Γιάννης σκέφτηκε πως ήταν δύσκολο να πλησιάσει τη γυναίκα που θρηνούσε τον άντρα της για να της δώσει το γράμμα του γιού της. Να μην το δώσει; Δεν τόβρισκε πάλι σωστό. Επέστρεψε στο Χάνι και συζήτησε την περίπτωση με τους χωριανούς του, οι οποίοι συμφώνησαν να περιμένουν ώσπου να θάψουν το σκοτωμένο πατριώτη. Η κηδεία έγινε στις 3 το απόγευμα και ύστερα μαζεύτηκαν στο σπίτι. Ο μπάρμπα Γιάννης πήγε μαζί με το «χαντζή» και συλλυπήθηκαν τη γυναίκα του θύματος για τη συμφορά που τη βρήκε. Ύστερα της έδωσε το σημείωμα του γιού της αντάρτη. Με θουρκωμένα μάτια το πήρε και το διάβασε. Κατόπιν ρώτησε τον μπάρμπα Γιάννη αν είναι καλά ο Λευτέρης της.

«Στα είκοσι χρόνια του το παλληκάρι μου φόρεσε τ' άρματα. Την απόφαση του γιού μου να γίνει αντάρτης την επλήρωσε ο πατέρας του με τη ζωή του».

Κάποιος συγγενής τους που έτυχε να βρίσκεται εκεί δικαιολόγησε τη γενναία και πατριωτική πράξη του Λευτέρη: «Το παιδί σαν γνήσιο Ελληνόπουλο εκτέλεσε το καθήκον του. Ανέβηκε στο θουνό να πολεμήσει μαζί με τους άλλους πατριώτες τον εχθρό, να λευτερωθεί ο τόπος μας».

Η μάνα του νεαρού αντάρτη ετοίμασε ένα δέμα και τόδωσε στον μπάρμπα Γιάννη: «Έβαλα μέσα σ' αυτό το πακέττο λίγα μουστοκούλουρα κι ένα γράμμα. Δώστο σε παρακαλώ στο παιδί μου. Να μην του πεις για το θάνατο του άντρα μου, γιατί θα κατέβει κάτω, κι αν προδοθεί θα έχει την τύχη του πατέρα του. Θα του το γράψω εγώ αργότερα». Ο μπάρμπα Γιάννης της υποσχέθηκε ότι θα σεβαστεί την επιθυμία της. Παίρνοντας στα χέρια του το δέμα της του φάνηκε κάπως βαρύ. Δεν έδωσε όμως σημασία.

Κατά τις τέσσερις μαζί με την παρέα του πήρε το δρόμο της επιστροφής του στο χωριό. Πεζοπορώντας και τουρτουρίζοντας από το τσουχτερό κρύο έφτασαν μια ώρα μέρα περίπου στο 51 χιλιόμετρο, (δημόσιος δρόμος Λαμίας - Αμφισσας). Στο απόρθητο εκείνο φρούριο που συνορεύουν ο Παρνασσός με τη Γκιώνα βρισκόταν η εχθρική σκοπιά η οποία έκανε εξονυχιστικό έλεγχο σε όλα τα διερχόμενα φορτία. Την ίδια μέρα, πιο κάτω στο 49 χιλιόμετρο, πάνω από τη Γραβιά, έγινε μάχη μεταξύ γερμανικής περιπόλου και ομάδας ανταρτών, οι οποίοι κατεβαίνοντας από τον Παρνασσό συγκρούστηκαν μαζί τους στο δημόσιο δρόμο. Θύματα είχαν και οι δύο παρατάξεις. Ύστερα από το αιματηρό εκείνο επεισόδιο η έρευνα στα φορτωμένα ζώα που κατευθύνονταν προς τις ορεινές περιοχές ήταν πιο αυστηρή και οι Γερμανοί σκληροί και προσεκτικότεροι. Το δέμα του αντάρτη, ο μπάρμπα Γιάννης το είχεβάλει για σιγουριά μέσα στο τσουβάλι με τις ελιές. Ο βοριάς είχε αγριέψει. Άρχισε να πέφτει πυκνό χιόνι. Οι αγωγιάτες κουκουλωμένοι τις κάπες τους προχωρούσαν με δυσκολία, και με το φόβο φωλιασμένο μέσα τους, προς τη γερμανική φρουρά. Το καραβάνι αποτελείτο από οκτώ άτομα και ισάριθμα ζώα. Ανάμεσα στους «Καλοσκοπίτες» ήταν και μερικοί από τα γειτονικά χωριά που αντάμωσαν καθ' οδόν. Ο πάνοπλος σκοπός, ξυλιασμένος και θλοσυρός, θημάτιζε πέρα - δώθε στο δημόσιο δρόμο.

Στο αγναντερό και ξέλακκο εκείνο σημείο ο παγωμένος αέρας ήταν δυνατότερος. Πάνω από το δρόμο στο αναμοδαρμένο καραούλι είχαν στήσει το φυλάκιο τους οι Γερμανοί και παρατηρούσαν ένα γύρω την περιοχή.

Στη δύσκολη και τόσο κρίσιμη στιγμή του ελέγχου κυριαρχούσε ο φόβος ο εκνευρισμός και η ανησυχία. Ο κάθε αγωγιάτης κρατούσε το μουλάρι του από το καπίστρι. Κι όλοι τους με καρδιοχτύπι και αγωνία περίμεναν τη σειρά τους. Ο φρουρός απλώνοντας τα χέρια του έφραζε το δρόμο στους πεζοπόρους. Συμπτωματικά το πρώτο φορτωμένο μουλάρι της φάλαγγας ήταν του μπάρμπα Γιάννη. Αγριεμένος ο Γερμανός πλησίασε και άρχισε την έρευνα ψάχνοντας πρώτα μέσα στα ταγάρια του.

Από τη μια μεριά του σαμαριού ήταν φορτωμένοι δύο τενεκέδες λάδι, κι από την άλλη το τσουβάλι με τις ελιές, που μέσα σ' αυτό είχεβάλει το επικίνδυνο δέμα του νεαρού αντάρτη και ανησυχούσε για το περιεχόμενό του. Ο σκοπός αφού πασπάτευσε λίγο το σακκί με τις ελιές, έβγαλε ένα μαχαίρι και το χαράκωσε σταυρωτά. Από το άνοιγμα άρχισαν να πέφτουν οι ελιές. Τότε ο μπάρμπα Γιάννης άφησε το καπίστρι κι έβαλε το χέρι του να τις συγκρατήσει. Από απροσεξία του Γερμανού σύρθηκε ξυστά η κάννη του όπλου του στην

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΦΕΤΣΙΩΡΗΣ

Πτυχιούχος Φυσιοθεραπευτής
D.E.A. Βιο-Μηχανικής και Φυσιολογίας
της Κίνησης Πανεπιστημίου PARIS XI

Βουτυρά 50 — 'Αγ. Ελευθέριος Αχαρνών
Τηλέφωνο 20 26 154

Τηλ. οικίας: 29 25 086 και 22 85 641

κοιλιά του μουλαριού. Ενοχλημένο από το γαργάλημα το αψύ και σθέλτο ζωντανό, μ' ένα ξαφνικό τίναγμα του τόβαλε στα πόδια σκορπίζοντας τις ελιές στο κατάρστωμα του δρόμου.

Γρυλλίζοντας ο σκοπός προχώρησε στο επόμενο φορτωμένο ζώο.

Ωσπου νάρθουν και οι υπόλοιποι Γερμανοί του φυλακίου να βοηθήσουν το συνάδελφό τους επωφελήθηκε της ευκαιρίας ο μπάρμπα Γιάννης και ακολούθησε τρέχοντας το αφηνιασμένο μουλάρι του. Ο δρόμος ήταν κατάσπαρτος από ελιές που έπεφταν από την τρύπα του σχισμένου τσουβαλιού. Μετά τη στροφή του δρόμου έπεσε από το άνοιγμα του σακκιού και το πακέτο του αντάρτη και ο μπάρμπα Γιάννης το πήρε στα χέρια του και προχώρησε προς την Κουκουβίστα. Ήταν φανερό πως δεν είχε μέσα μόνο κουλούρια αλλά και κάποιον μεταλλικό αντικείμενο.

Στου Ζαγκανά το χάνι περίμενε την παρέα του. Αφού μαζεύτηκαν όλοι ξεκίνησαν αντάμα για το χωριό. Τώρα θρίσκονταν στην ελεύθερη Ελλάδα, μακριά από τον κατακτητή. Ένοιωθαν ξέγνοιαστοι και λεύτεροι.

Ανάλαφροι χαρούμενοι και γελαστοί προχωρούσαν για την Καλοσκοπή. Το χιόνι έφθασε μια σπιθαμή κι ο βοριάς λυσομανούσε. Τα έλατα φορώντας την άσπρη φορεσιά τους έμοιαζαν με νυφάδες στολισμένες. Ο μπάρμπα Γιάννης έβγαλε από το ταγάρι του ένα μπουκάλι με ρακί κι από στόμα σε στόμα ρούφηξαν όλοι από μια γουλιά για να ζεσταθούν. Τρεις ώρες νύχτα έφτασαν στα σπίτια τους. Το ίδιο θράδυ κι όλες πήγε ο νεαρός αντάρτης και παρέλαβε το δέμα το οποίο άνοιξε μπροστά τους πάνω στο τραπέζι.

Η ραμμένη σακκούλα είχε μέσα μουστοκούλουρα, ένα γράμμα, και ένα «μαυροβουνιότικο» περίστροφο τυλιγμένο σε μια πετσέτα. Αντικρύζοντάς το ο μπάρμπα Γιάννης πάγωσε. Με γουρλωμένα μάτια έβλεπε το όπλο που εν αγνοία του διακινδύνεψε τη ζωή του περνώντας μέσα από τον αυστηρό εκείνο έλεγχο των Γερμανών. Αν ο σκοπός εύρισκε το περίστροφο θα τον εκτελούσε επί τόπου. Άλλωστε γι' αυτόν τον λόγο διενεργούσαν τον έλεγχο στα διερχόμενα φορτία.

Ευτυχώς στην πιο κρίσιμη στιγμή λάκκισε το μουλάρι και τον έσωσε. Ήταν τυχερός ο άνθρωπος. Ο Σαλωνίτης αντάρτης αφού πέρασε στο ζωστήρα του το θρυλικό περίστροφο καμαρώνοντας είπε: Είναι του παππού μου, μ' αυτό πολέμησε τους Τούρκους. Ούτε καν έλαβε υπ' όψη του το σοβαρότατο κίνδυνο που αντιμετώπισε ο καημένος ο μπάρμπα Γιάννης, κατά την μεταφορά του. Αισθανόταν πανευτυχής γιατί ζώστηκε το πολεμικό εκείνο όπλο του παππού του που τόσο λαχταρούσε. Συγκινημένος ο μπάρμπα Γιάννης από την απερίγραπτη χαρά που επροξένησε το επικίνδυνο εκείνο δέμα στο αμούστακο αρματωμένο παλληκάρι όχι μόνο λησμόνησε τη λαχτάρα και τον κίνδυνο που διέτρεξε αλλά τουναντίον τον συγχάρηκε κι όλες για την πίστη του και τη θέρμη του προς τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα.

Με ζωγραφισμένη την ικανοποίηση στο πρόσωπό του ο Λευτέρης καληνύχτησε κι έφυγε σιγοσφυρίζοντας. Ο νεαρός αντάρτης πολεμώντας μαζί με τους συντρόφους του τον κατακτητή ανδραγάθησε κατ' επανάληψη.

Για τη δραστηριότητά του και τις ηρωικές πράξεις του επροήχθη από το Αρχηγείο σε καπετάνιο του τμήματός του. Αποφασιστικός, ριψοκίνδυνος και προ παντός ατρόμητο παλληκάρι εκτελούσε με τους άντρες του τις πιο δύσκολες αποστολές. Το Μάρτιο του '44 ήταν με την ομάδα του στη Βάργισση. Πήρε εντολή να περάσει απέναντι στην Τιβλοπίτα, να συναντηθεί με άλλο αντάρτικο τμήμα και να συνεργαστεί μαζί του για κάποια πολεμική επιχείρηση που ετοιμαζόταν. Τα ξημερώματα της 25ης Μαρτίου διάθηκαν τον Γερμανοκρατούμενο δημόσιο δρόμο έρποντας μπροστά στα μάτια του εχθρού. Στην απέραντη λάκκα της «Τιβλοπίτας» αντάμωσαν οι δυο αντάρτικες ομάδες. Χαιρετούρες, φιλική και εγκάρδια ατμόσφαιρα.

Εκεί ο Λευτέρης συναντήθηκε μ' έναν συμπατριώτη του που είχε πρόσφατα ντυθεί αντάρτης. Εκείνος τον πληροφόρησε για τον τραγικό θάνατο του πατέρα του και ο νεαρός καπετάνιος έκλαψε για το χαμό του γονιού του σαν μικρό παιδί. Τη νύχτα δεν έκλεισε μάτι από τη στενοχώρια του, ένας κόμπος του έσφιγγε το λαιμό. Ήθελε ν' ανταμώσει τη μάνα του. Είχε λίγο κονιάκ στο παγούρι του το πήρε και το ήπιε.

Θα ήταν τρεις περίπου η ώρα τη νύχτα όταν αποφάσισε να κατέβει στα Σάλωνα να ιδεί από κοντά τι έγινε. Αυτό το ταξίδι ονειρευόταν να το κάμει με διαφορετικές συνθήκες. Να τον έβλεπε ζωσμένο τ' άρματα και η αγαπημένη του Ελένη, η συμμαθήτριά του, που από το Γυμνάσιο ακόμα είχαν αισθηματικές σχέσεις. Τώρα δεν είχε περιθώρια για ερωτόλογα και αυτού του είδους επιδείξεις. Βιαστικά θα πήγαινε να ιδεί τη θασανισμένη μάνα του να

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

ΕΝΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Δ. ΚΟΛΛΙΑ

ΤΥΡΙΝΘΑΣ 9 ΚΑΙ ΔΟΞΑΡΑ
(ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ)

ΤΗΛ.: 25.24.880

της τονώσει το ηθικό και να την παρηγορήσει για το φρικτό θάνατο που, εξ αιτίας του, θρήκε ο πατέρας του. Να της κάμει κουράγιο και να της ζητήσει να τον συγχωρέσει. Να της συμπαρασταθεί και να της υπενθυμίσει ότι ως Έλληνας είχε ιερή υποχρέωση να υπερασπιστεί τη σκλαβωμένη πατρίδα τους. Κι ότι λυπήθηκε αφάνταστα για τον θάνατο του πατέρα του που είχε σαν αποτέλεσμα ν' αφήσει την τελευταία του πνοή στα χέρια των δημιών. Αφού πήρε προφορική 24ωρη άδεια από τους ανωτέρους του συναγωνιστές, έδωσε και ορισμένες εντολές στην ομάδα του, και στη συνέχεια χάθηκε μέσ' τα δασειά και πανύψηλα έλατα της «Τιθλοπίτας» με κατεύθυνση τα Σάλωνα. Για σιγουριά προτίμησε το μονοπάτι. Μακριά από τη Γερμανοκρατούμενη δημοσιά. Ροβολώντας τον κατήφορο στους απότομους βράχους και στις δύσβατες γιδοστράτες της βουνοπλαγιάς της Γκιώνας, καταματώνοντας τις σάρκες του από τα κοτρώνια, τ' αρκουδόβατα και τα κλαριά, έφτασε με προφυλάξεις στην κακοτράχαλη χαράδρα της «Ρεκάς».

Εκεί έφερε στο νου του την πανωλεθρία των Ιταλών όταν στις αρχές του αγώνα στο βάθος της φοβερής εκείνης ρεματιάς ο Άρης Βελουχιώτης με τους συντρόφους του αιφνιδιάζοντας ένα ιταλικό τάγμα κατέσφαξε 35 από δαύτους. Καταταλαιπωρημένος ο καπετάν Λευτέρης κάθισε σε μια πέτρα να ξανασάνει. Είχε καπνό στην τσέπη του κι έστριψε ένα τσιγάρο.

Ψηλά από μια βελανιδιά ακουγόταν το βραχνό λάλημα του τσαλαπετεινού. Ο αυγερινός είχε ανέβει ένα καλάμι ψηλότερα από τον Παρνασσό. Το παγωμένο αεράκι του βουνού του είχε ξαστερώσει το μυαλό. Ήταν ακόμα δύο ώρες νύχτα περίπου. Πήρε τη στράτα της Βίνιανης και επιτάχυνε το βήμα του για να φτάσει στο σπιτικό του προτού ξημερώσει. Ζυγώνοντας στο σταυροδρόμι της «κακιάς σκάλας» σαν ν' άκουσε ποδοβολητό. Κοντοστάθηκε ν' αφουγκραστεί καλύτερα. Πράγματι ακούγονταν περπατησιές μπροστά στο δρόμο.

Σε λίγο και δεύτερος θόρυβος έφτασε στ' αυτιά του. Αυτή τη φορά από την αριστερή μεριά του. Εδώ κάτι ύποπτο συμβαίνει, είπε με το νου του, και γύρισε λίγο πιο πίσω. Παραμέρισε από το δρόμο και ανέθηκε τον ανήφορο προς τους βράχους για μεγαλύτερη ασφάλειά του. Τώρα οι θηματισμοί ακούγονταν καθαρότεροι.

Από τις αρβύλες τους τα χαλίκια έτριζαν και κάπου - κάπου κύλαγε και καμιά πέτρα τον κατήφορο. Ήταν πλέον φανερό ότι οι κινήσεις ήταν εχθρικές γι' αυτό χώθηκε για σιγουριά ανάμεσα σε δύο πελώριες πέτρες, κοντά στη ρίζα των τεράστιων βράχων που υψωνόταν πάνω από το κεφάλι του.

Από το ταμπούρι που διάλεξε, και που η μοίρα του θέλησε να γίνει ο τάφος του, μπορούσε εύκολα να παρατηρεί και να ελέγχει ένα γύρω του την κατάσταση. Μέσα στο πιχτό σκοτάδι της νύχτας είδε έξαφνα κάτω από τους ογκόλιθους που ήταν κρυμμένος ένα μικρό ζώακι να γυροφέρνει τρέχοντας οσφραίνοντας τη γη, και να ψάχνει σαν τρελλό τους θάλμους και τις πέτρες. Καμιά αλεπού θάναι είπε μέσα του. Σε κλάσματα δευτερολέπτου το υποτιθέμενο εκείνο άκακο ζώακι ώρμησε σα λυσσασμένο επάνω του.

Ήταν σκύλος των Γερμανών της πλαγιοφυλακής ο οποίος είχε γυμναστεί συστηματικά για την ανακάλυψη των ανθρώπων που κυνηγούσαν.

Το εξασκημένο λοιπόν αυτό λαγωνικό ακολουθώντας τα ίχνη του αντάρτη τον εντόπισε στο κρησφύγετό του, και κει χύμηξε να τον ξεσχίσει.

Ο καπετάν Λευτέρης συνειδητοποιώντας τον κίνδυνο που διέτρεχε κατάλαβε πως ήταν πλέον χαμένος. Διότι ο σκύλος των Γερμανών επρόδωσε τον κρυψώνα του, και η προσοχή τους ήταν στραμμένη διαρκώς προς τα εκεί, καθιστώντας αδύνατη τη διαφυγή του. Έπρεπε να αμυνθεί. Δεν υπήρχε άλλη λύση. Όπως διαπιστώθηκε την άλλη μέρα ήταν ένας λόχος Γερμανών ο οποίος κινήθηκε από τη βάση του στις 2 μετά τα μεσάνυχτα και ανέβαινε τον αμαξωτό δρόμο της Βίνιανης με τα εκπαιδευ-

— ΤΑΒΕΡΝΑ —

«ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ Νο2»

ΟΠΙΣΘΕΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ «HOLIDAY INN»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΦΟΣ

Ηλ. Ποταμιάνου 2 — Ιλίσια — Τηλ.: 72.35.506

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΕΙ

TRADIOTINAL GREEK TAVERN
TO XANI THS GRABIAS — THE GRAVIA INN
JUST BEHIND OF THE HOLIDAY INN HOTEL

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Συντακτική Επιτροπή:

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

Επιμέλεια ύλης:

ΦΙΛΙΤΣΑ ΑΛΕΞΙΟΥ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΑΤΗΣ

(Γερανίου 7, Αθήνα)

μένα σκυλιά του ανιχνεύοντας με προσοχή τον τόπο, με σκοπό ν' αποκλείσει τα ξημερώματα τη «Σεγδίτσα». Ο εχθρός είχε και πλαγιοφυλακή γι' αυτό ο Λευτέρης άκουγε διπλούς θηματισμούς. Ο νεαρός αντάρτης αγνοώντας την εχθρική αυτή κίνηση έπεσε επάνω στη φάλαγγα. Τα γαυγίσματα του σκύλου στη νεκρική σιγή της ερημιάς και οι ριπές των αυτομάτων όπλων αντιλαλώντας στους θεόρατους θράχους σκόρπιζαν τον τρόμο και τον πανικό.

Ο ανθρώπινος φόβος στην αδούλωτη λιονταρίσια ψυχή του καπετάν Λευτέρη έπαιρνε μεγαλύστερες διαστάσεις. Αφού ήταν κυκλωμένος απ' όλες τις μεριές και το τέλος του πλησίαζε αποφάσισε να πουλήσει το τομάρι του πολύ ακριβά. Στο σημείο της στράτας που παρατήρησε κινήσεις έρριξε μια χειροβομβίδα. Κατόπιν με μια σφαίρα έβγαίλε από τη μέση τον ενοχλητικό σκύλο που τον πρόδωσε. Μετά τους πυροβολισμούς του αντάρτη οι Γερμανοί ακροβολίστηκαν νομίζοντας πως έπεσαν σε ενέδρα. Τα μυδράλλιά τους ξερνούσαν αδιάκοπα το μολύβι τους ένα γύρω στον εντοπισμένο στόχο τους. Γινόταν χαμός από το ντουφεκίδι. Ένας Γερμανός που τόλμησε με προφυλάξεις να τον πλησιάσει τον σκότωσε μπροστά στην κρύπτη του ο Λευτέρης. Το αποτέλεσμα της μάχης του εγκλωβισμένου αντάρτη μ' έναν ολόκληρο λόχο Γερμανών που κράτησε μέχρι την αυγή ήταν τέσσερις ναζί νεκροί και ο σκύλος τους που ήταν η αιτία της συμπολοκής.

Με το φως της ημέρας δέχθηκε ομαδική επίθεση του εχθρού. Αντιμετωπίζοντάς τους μόνος του βρήκε το θάνατο πολεμώντας μέσα στο οχυρό του. Έμελλε στον ήρωα αντάρτη ν' αφήσει τα κόκκαλά του στους γνώριμους θράχους της «κακιάς σκάλας» που άπειρες φορές είχε κατά το παρελθόν με τους φίλους του επισκεφθεί. Από το Γυμνάσιο ακόμα ήταν οργανωμένος στην ΕΠΟΝ. Ήταν πάντα πρόθυμος και συνεπής. Με θάρρος και τόλμη προσέφερε τις υπηρεσίες του για την απελευθέρωση της πατρίδας του. Διαπνεόμενος με πατριωτικά αισθήματα χωρίς καμιά στρατιωτική εκπαίδευση εντάχθηκε στα τμήματα της Εθνικής Αντίστασης. Το μοναχοπαίδι αυτό ανέθηκε στο θουνό εθελοντικά να πολεμήσει κι εκείνο τον κατακτητή που καταδυνάστευε τη χώρα του. Αψήφισε τους φοβερούς κινδύνους που θα αντιμετώπιζε στον πόλεμο με τον εχθρό.

Ούτε καν υπολόγισε, σαν ντελικάτος νέος, τις κακουχίες, τις ταλαιπωρίες και τις παντός είδους στερήσεις.

Μοναδικός του σκοπός ήταν: Να αγωνιστεί στο πλάι των πατριωτών που βγήκαν στο θούνο για τα ιδανικά της ελευθερίας.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Παλιές φωτογραφίες

Παρακαλούμε όσους χωριανούς διαθέτουν παλιές ενδιαφέρουσες φωτογραφίες απ' τη ζωή του χωριού, να μας στείλουν μερικές για δημοσίευση στην εφημερίδα μας, αφού σημειώσουν κάπου με τη σειρά τα εικονιζόμενα πρόσωπα, χρονολογία, τόπο καθώς και το τηλέφωνό τους, για να τους επιστραφούν σε άριστη κατάσταση, αμέσως μετά τη δημοσίευσή τους.

27 Ιουλίου 1950. Δύο στιγμιότυπα από την εκδρομή στην «Τράκα».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε χειρόγραφο, που στέλνετε για δημοσίευση, να είναι καθαρογραμμένο (αν είναι δυνατό στη γραφομηχανή) και ΣΤΗ ΜΙΑ ΜΟΝΟ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΧΑΡΤΙΟΥ. Έτσι, διευκολύνεται ο τυπογράφος και ο διορθωτής των κειμένων και δεν γίνονται λάθη. Κείμενα κακογραμμένα δεν θα δημοσιεύονται.

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Πολλά είναι τα αγαθά, που συντελούν στην ευτυχία και την πρόοδο των λαών. Ένα όμως απ' αυτά, που πραγματικά εξασφαλίζει την ευημερία και τον πολιτισμό, είναι η Ειρήνη.

Ειρήνη είναι η αρμονική και φιλική σχέση μιας κοινωνίας, που η αξία της είναι πολύ μεγάλη.

Πολλά παραδείγματα, από τα παλιά τα χρόνια, μας πείθουν, ότι σε ειρηνικές ημέρες υπάρχει η ευδαιμονία των ανθρώπων, που οδηγεί σε ατέλειωτα πλεονεκτήματα. Ψυχολογικά επηρεάζει και προκαλεί την ηρεμία του πνεύματος και της ψυχής. Κοινωνικά και οικονομικά παρατηρούμε πλεονεκτήματα, που ανεβάζουν το επίπεδο της ζωής. Αυτά είναι η χαρούμενη ζωή, η ομαλή συμβίωση, η δημιουργική εργασία, ο ανθρωπισμός, οι καλοί νόμοι, η ασφάλεια, η ανάπτυξη της βιομηχανίας, του εμπορίου της ναυτιλίας και του τουρισμού. Η πρόοδος φαίνεται ιδιαίτερα, εν καιρώ ειρήνης, στις επιστήμες, στα γράμματα και στις τέχνες. Πολιτιστικά το πνευματικό και υλικό επίπεδο διαρκώς ανεβαίνει.

Αξία η ειρήνη κάνει την ζωή ευλογία του Θεού και δίκαια οι αρχαίοι Έλληνες την εθεοποίησαν και έγραψαν πολλά γι' αυτήν. «Ειρήνη φέρουσα Πλούτον». Ο Αριστοφάνης

Από την Επιτροπή Εράνου για την επισκευή της στέγης της εκκλησίας Αγίου Γεωργίου, πήραμε την παρακάτω γνωστοποίηση:

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Η συγκροτηθείσα Επιτροπή Εράνου για την επισκευή της στέγης της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής που αποτελέστηκε από τους κ.κ. 1. ΗΛΙΑ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗ, 2. ΠΑΠΑ-ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΧΑΣΙΑΚΟ, 3. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΜΠΟΥΡΛΑΖΑΛΑ, 4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ, 5. ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΒΟΧΖΑΛΙΔΟΥ και 6. ΙΩΑΝΝΑ ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ,

γνωστοποιεί ότι:

Από τον έρανο συγκεντρώθηκαν ένα εκατομμύριο εξακόσιες ενενήντα χιλιάδες (1.690.000) δραχμές.

Δαπανήθηκαν συνολικά ένα εκατομμύριο εξακόσιες εξήντα χιλιάδες (1.660.000) δραχμές,

Παραμένει υπόλοιπο στα χέρια της Επιτροπής ποσό δραχμών τριάντα χιλιάδων (30.000).

Επίσης κάνει γνωστό ότι ο ιερέας Παναγιώτης Χασιακός διέθεσε από το εκκλησιαστικό ταμείο την αξία των κεραμιδιών της σκεπής.

Η Επιτροπή ευχαριστεί όλους όσους είχαν την καλοσύνη να προσφέρουν τον οβολό τους για το έργο αυτό.

έγραψε το περίφημο εκείνο έργο «Ειρήνη», που ακόμα και σήμερα παίζεται στα αρχαία θέατρα. Αλλά και η ιστορία έγραψε και γράφει τις επιδιώξεις για την εξασφάλιση του πολύτιμου αυτού αγαθού.

Οι κατά καιρούς ηγέτες και λαοί, βλέποντας τα δεινά του πολέμου, ιδιαίτερα με τα σύγχρονα ατομικά όπλα ομαδικής καταστροφής, αγωνιούν για την ειρήνη και προσπαθούν να καταπνίξουν τα συμφέροντα και τις φιλοδοξίες, που προκαλούν τον πόλεμο.

Θα ήταν όμως παράλειψη να συζητούμε για ειρήνη και να αναφερόμαστε στους αγώνες για την επικράτησή της και να μην αναφερόμαστε στη σχέση ανάμεσα στην παιδεία και την ειρήνη.

Αν πραγματικά επιθυμούμε ειρηνικό τρόπο ζωής αν θέλουμε τους ανθρώπους φίλους της ειρήνης, θα πρέπει να ξεκινήσουμε από τα παιδιά μας, που είναι ανάγκη να τα μαθαίνουμε να ζουν ιδανικά σε μια οικογένεια, όπου ειρηνικά συνυπάρχουν όλα τα μέλη της. Αν αυτές οι συνθήκες περάσουν σαν δεδομένες στη συνείδηση των μεγάλων, τότε και στη συνέχεια των μικρών θα υπάρχει ο αλληλοσεβασμός και η αμοιβαία εμπιστοσύνη. Με αυτά τα δεδομένα ο κόσμος όλος θα μοιάζει πολύ με την οικογένεια, που περιγράφω. Γι' αυτό χρειάζεται να αξιοποιήσουμε την κρίσιμη ηλικία των παιδιών του Δημοτικού Σχολείου, τότε που διαμορφώνεται η προσωπικότητά τους, τότε που εύκολα επηρεάζονται και αφομοιώνουν. Αλλά και στα μαθήματα του Γυμνασίου και Λυκείου θα πρέπει να υπάρχει κεφάλαιο, που να αναφέρεται στις συνέπειες ενός πυρηνικού ή χημικού πολέμου. Προτείνω, ευχής έργο για εμάς και τα παιδιά μας, θα ήταν να δημιουργηθεί ένα μάθημα διεθνές, που θα διδάσκεται σε όλα τα σχολεία του κόσμου με μοναδικό θέμα «Τα αγαθά της ειρήνης». Τότε μόνο η ζωή μας μπορεί να αλλάξει και να αναβαθμιστεί, ώστε να δώσουμε την ευκαιρία να υπάρξει ευτυχισμένο μέλλον.

ΦΙΛΙΤΣΑ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΙΣΤΗ ΑΕΓΑ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ

Αριστοτέλους 89, Πλ. Βικτωρίας

Τηλέφωνα:

Γραφείου: 88.32.291

Οικίας: 77.09.054

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Την Κυριακή 13.11.88 ο Σύνδεσμός μας πραγματοποίησε ημερήσια εκδρομή με πούλμαν στο Ναύπλιο.

Παρ' όλο που ο καιρός δε φαινόταν από τις προηγούμενες μέρες και τόσο καλός, εν τούτοις την Κυριακή μας έκανε μια θαυμάσια μέρα που την είχαμε τόσο ανάγκη. Ανάγκη να ξεφύγουμε για λίγο από το καυσαέριο και το καθημερινό άγχος της Αθήνας. Ανάγκη να θρεθούμε για λίγες ώρες με τους χωριανούς μας, με τους φίλους μας τους αγαπητούς, να κουβεντιάσουμε τα δικά μας, να θυμηθούμε τα παλιά, να γελάσουμε, να ξεσκάσουμε. Και πραγματικά η ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε από την ώρα που ξεκινήσαμε ήταν θαυμάσια και έδειχνε ότι όλοι μας είχαμε ανάγκη να ξεδώσουμε λιγάκι από τα καθημερινά μας προβλήματα.

Πρώτη στάση στον Ισθμό Κορίνθου για καφέ και από κει στο Ναύπλιο.

Ο θαυμάσιος καιρός μας αποζημίωσε με μια ωραία διαδρομή μέσα από τους καρπερούς πορτοκαλεώνες της Κορινθίας. Νυφούλες στολισμένες οι μανταρινοπορτοκαλιές. Στη διαδρομή δεν έλλειψαν τα αστεία και τα πειράγματα, τα τραγούδια και τα σόκιν του Φάνη και άλλων, αλλά και η μικροενημέρωση για την Ιστορία της πόλης του Ναυπλίου και του Ιστορικού Κάστρου της, του Παλαμηδιού.

Πολλοί εκδρομείς στο Παλαμήδι και από όλα τα μέρη της Ελλάδας, κι εμείς με το δικό μας γκρουπ περιηγηθήκαμε τα αξιοθέατα και τα ιστορικά σημεία και θαυμάσαμε από εκεί πάνω την όμορφη πολιτεία, τον γόνιμο κάμπο του Ναυπλίου, τη γαληνεμένη απέραντη θάλασσα με το Μπούρτζι κάτω να θυμίζει παλαιά μεγαλεία.

Το μεσημέρι οι επικεφαλής υπεύθυνοι του Συλλόγου αποφάσισαν πως μια και η μέρα ήταν καλή μια και υπήρχε καλή διάθεση απ' όλους να το ρίξουμε λίγο έξω και να το παίξουμε πλούσιοι, γι' αυτό μας πήγαν για φαγητό στο πολυτελέστατο παραθεριστικό κέντρο του Ναυπλίου στην παραλία της «Αρθωνιτιάς». Μια θαυμάσια και τεράστια σάλα μέσα στα πεύκα, με τζαμαρία ολόγυρα και πάνω από τη θάλασσα.

Διστακτικοί στην αρχή και με αρκετή καχυποψία για το ύψος των τιμών, όταν μας πληροφόρησαν ότι έχει φαγητά μόνο της ώρας, δεν αργήσαμε όμως να μάθουμε ότι το καλό μας προεδρείο είχε κανονίσει πολύ μειωμένο τιμολόγιο και έτσι η καλή μας διάθεση αποκαταστάθηκε γρήγορα.

Τα καλά φαγητά και το ακόμα καλύτερο χύμα κρασάκι έδωσαν γρήγορα πολύ κέφι και ο πολύπειρος σεφ που φαίνεται ότι κατάλαβε πως είχε να κάνει με καλούς και αγαθούς ανθρώπους πούχαν ανάγκη να ξεδώσουν και λίγο, δεν άργησε να μας διαθέσει όλο το μαγαζί (δεν είχε εξ άλλου και άλλους πελάτες) και σε λίγο έδωσε και πήρε το τσάμικο και ο καλαματιανός και λες και του είχαμε διαταμένο έβαλε όλα τα τραγούδια που αρέσουν και συγκινούν τους χωριανούς μας.

Με το χορό μας πήρε αργά το απόγευμα. Μια σύντομη ιστορική προσκύνηση στην εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνα και στη συνέχεια στο Κεφαλάρι για καφέ κι από κει μικρή στάση στον Ισθμό και ώρα 8.30' στην Αθήνα. Δεν μπορέσαμε να επισκεφθούμε το ιστορικό μουσείο γιατί αργεί τις Κυριακές.

Απλή και όμορφη εκδρομή, μια ανάσα μακριά από καυσαέρια, άγχος και καθημερινές έγνοιες. Αξιοσημείωτη η παρουσία και η συμμετοχή στο γενικό κέφι νέων παιδιών που σε άλλη εκδρομή φαντάζομαι θα είναι πολύ περισσότερα. Και πρέπει να γίνονται πολλές τέτοιες εκδρομές αλλά κι άλλες εκδηλώσεις. Ας μην έχει μεγάλα κέρδη χρηματικά απ' αυτές ο Σύλλογος ή ας μην έχει κανένα κέρδος αρκεί θέβαια να βγαίνουν τα έξοδα των πούλμαν. Στο οικονομικό θέμα οι χωριανοί μας ξέρουν να ανταποκρίνονται όταν πρέπει και με το παρπάνω.

Την εκδρομή μας ετίμησε με την παρουσία του κι ο παπα-Νικόλας από τη Δρέμισα, ο οποίος σκόρπισε άπειρη χαρά στους συνταξιδευομένους με τα τροπάρια του.

Τέλος, συγχαρητήρια στο Δ.Σ. του Συλλόγου για την καλή οργάνωση της εκδρομής αλλά και γενικά για όλες τις προσπάθειες που καταβάλλει για την πραγματοποίηση των σκοπών του Συνδέσμου μας.

ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΚΟΛΛΥΡΗΣ

Το Δ.Σ. του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ μας

Ε Ξ Χ Ε Τ Α Ι

σε όλα τα μέλη, τους φίλους του και στους χωριανούς που ζουν στο εξωτερικό,

**ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ**

ΨΗΣΤΑΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΗ ΧΑΜΗΛΟΥ

Ανδριανουπόλεως 30 – Τηλ.: 51.31.359

Κ ο λ ω ν ό ς

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

Τα Χριστούγεννα και η Πρωτοχρονιά φέρνουν χαρά και αγαλλίαση στο σπιτικό μας. Οι χριστουγεννιάτικες μέρες ανοίγουν διάπλατα την καρδιά μας, ευφραίνουν το πνεύμα μας, αναστηλώνουν τις προσδοκίες μας. Ευτυχημένα νοιώθουν τα παιδιά, στα οποία σαν καλοί χριστιανοί έχουμε υποχρέωση να τους συμπαραστεκόμαστε. Το απαιτεί βλέπετε η πίστη, το έθιμο. Η γέννηση του Θείου Βρέφους φώτισε την πιο σκοτεινή περίοδο του ανθρώπινου γένους.

Χαμένες ελπίδες αναζωπυρώθηκαν στις ψυχές των καταδυναστευομένων λαών. Η αναγνώρισή Του, ως υιός του Θεού, αφήνεται στην ελεύθερη διάθεση του ανθρώπου. Και ο κόσμος πίστεψε, διότι στα θεία λόγια του βρήκε παρηγοριά και ελπίδα. Η ενανθρώπιση του Σωτήρα πλημμύρισε από χαρά και ευδαιμονία τους ανθρώπους. Οι εντολές του Χριστού είναι δείκτες ελευθερίας για τους πιστούς, και μηνύματα για κοινωνική δικαιοσύνη. Ο Σωτήρας μας διάλεξε ως χώρο για να γεννηθεί την ταπεινή φάτνη των ζώων, το σταύλο. Κι όχι μεγαλοπρεπέστατο παλάτι και πλούτη. Η γέννηση του φτωχού Βασιλιά σκόρπισε ρίγη συγκινήσεως ανάμεσα στους πεινασμένους και κατatreγμένους λαούς. Ελπιδοφόρα η παρουσία Του στη γη. Άπειρη δύναμη αντλούν οι πιστοί από το Θείο Βρέφος. Οι λαοί χαίρονται και δοξάζουν διότι έλαβε σάρκα και οστά η προσδοκία τους για αγάπη και ειρήνη. Συνεπαρ-

μένοι από το γλυκό αυτό όραμα κάνουν σκέψεις ανοδικές και γόνιμες για τη μελλοντική πορεία τους. Ευφροσύνη, χαρά, δύναμη και ελπίδα διοχετεύουν στις ψυχές των πιστών οι αγγελικοί ψαλμοί την Χριστουγεννιάτικη 'Αγια Νύχτα. Είτε το επιτρέπουν οι συνθήκες είτε όχι, η μεγάλη αυτή γιορτή της χριστιανοσύνης σε θέλει εύχαρη και γελαστό. Υπάρχουν φυσικά και περιπτώσεις στις οποίες δεν επιτρέπονται χαρές και ξανοίγματα. Όσο υπάρχουν άνθρωποι θα υπάρχουν προβλήματα, θάσσανα και στενοχώριες. Τα περισσότερα απ' αυτά, εξαιρουμένων θέβαια ορισμένων περιπτώσεων, τα δημιουργούμε, από απερισκεψία μας, μόνοι μας. Κι αν ακόμα τύχει ο άνθρωπος να δοκιμάζεται σκληρά και ανελήτα από την

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

αδυσώπητη μοίρα του, πρέπει τις άγιες αυτές ημέρες, προς χάριν των παιδιών του να προσποιείται το χαρούμενο και τον ευτυχισμένο. Το επιβάλλει βλέπετε ο εορταστικός διάκοσμος από τη μια μεριά, και οι προσδοκίες για ανόρθωση από την άλλη. Με το λαμπρό φως της θείας αποκάλυψης ο πιστός αισθάνεται ασφαλής και σίγουρος. Ο κόσμος σήμερα δοκιμάζεται τόσο άγρια και ο άνθρωπος επικαλείται τη θεία δύναμη να τον βοηθήσει να περάσει τους δύσκολους τούτους καιρούς. «Βάλε Χριστούλη μου το χέρι Σου. Σώσε μας από την καταστροφή».

Ο Χριστός είναι αποκούμπι των απογοητευμένων πιστών. Από Εκείνον αντλούν δύναμη να διαβούν τις συμπληγάδες της ζωής.

Ο Σωτήρας του κόσμου μας φέρνει το σάλπισμα της αγάπης και της ειρήνης. Για μια ειρήνη και ομόνοια, ανάμεσα στους λαούς, που τόσα χρόνια τώρα προσδοκεί να ιδεί η ανθρωπότητα. Είναι ένα όραμα που μαγεύει τις ψυχές μας και φέρνει χαρά στα χείλη μας. Η εποχή μας είναι δύσκολη. Η λαχτάρα μας και ο πόνος μας για αγάπη και παντοτεινή ειρήνη σφίγγει τις καρδιές μας.

Σήμερα ο τόπος που γεννήθηκε ο Χριστός εξακολουθεί να ποτίζεται με ποτάμια αίματος. Ας φωτίσει η Θεία Χάρη Του τα μυαλά των θερμοκέφαλων ηγετών ν' αποκαταστήσουν την ειρήνη. Ας βοηθήσει τους ξεσπιτωμένους αδελφούς μας Κύπριους να επιστρέψουν στα κατεχόμενα από τους Τούρκους εδάφη τους. Η σκέψη των σκλαβωμένων λαών είναι στραμμένη τις άγιες αυτές ημέρες, προς το Θείο Βρέφος, τον Σωτήρα του κόσμου.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1920 — 1924

Αφηγείται ο ΠΑΝ. ΠΕΡ. ΔΑΝΙΗΛ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Προύσσα - Αθήνα

Στην Προύσσα, εκεί που μεταφερθήκαμε είχαν συγκεντρωθεί όλοι οι τραυματίες και των τριών Μεραρχιών.

Είχαν επιταχθεί όλα τα σχετικά με την βοήθεια ιδρύματα και είχαν αναλάβει την σχετική υπηρεσία και οι Τούρκοι γιατροί της πόλεως. Εργάζονταν πυρετωδώς για τις χειρουργικές επεμβάσεις, αλλά δεν ήταν αρκετοί. Οι τραυματίες παρέμεναν στα προαύλια των χειρουργείων για μερικές ημέρες, και μερικοί υπέκυπταν στα τραύματά τους. Ο υποφαινόμενος θρискόμουν σε πλήρη ακινησία και παρέμεινα στο προαύλιο δύο ημερονύκτια, γιατί ενόμιζα, ότι τα κόκκαλα των ποδιών μου είχαν κομματιασθεί από το βλήμα.

Με την επιμελημένη χειρουργική επέμβαση των γιατρών και ύστερα από τεχνική κίνηση των ποδιών μου διαπιστώθηκε προς μεγάλη χαρά μου, ότι η θλάση ήταν ανύπαρκτη.

Ηλθαμε από την Προύσσα στην Αθήνα και νοσηλεύθηκα στην Μαράσλειο Ακαδημία, που είχε τότε μετατραπεί σε νοσοκομείο εξ αιτίας των τραυματιών. Έλαβα 40ήμερον άδεια και βγήκα με νωπές ακόμη τις πληγές μου και παρυσιάσθηκα, στον λόχο προσκολλήσεως Πειραιώς, μετά την λήξη, με την ελπίδα παρατάσεώς της.

Στον λόχο όμως αυτόν όχι μόνο δεν έλαβα καν τον κόπο της εξετάσεως των τραυμάτων από τον γιατρό, αλλά και με υποχρέωσαν σε περιορισμό μέσα σε περιμανδρωμένον χώρον μέχρι της ημέρας αποστολής μου, μαζί με άλλους στρατιώτες κάθε κατηγορίας στην Μ. Ασία. Υπό αυστηρή συνοδεία οδηγηθήκαμε στο πλοίο, που θα ταξιδεύαμε στα Μουδανιά.

Επιχειρήσεις Ιουλίου

Κοντά στην είσοδο της πόλεως Προύσσας, ήταν στρατοπεδευμένη η VII Μεραρχία στον 9ο λόχο του 23 συντάγματος στην οποία τοποθετήθηκα. Μετά από λίγες ημέρες έγινε εκεί η έναρξη των νέων πολεμικών επιχειρήσεων, «των θερινών» όπως ονομάσθηκαν έναντι των προηγούμενων του Μαρτίου, που χαρακτηρίζονταν «Εαρινές». Στην αίτησή μου να με εξετάσει γιατρός για την περίπτωση μολύνσεως ή ερεθισμού του ενός νωπού ακόμη τραύματός μου, έτυχα ειρωνικής απάντησης και έλαβα την απόφαση να μην ενοχλήσω στο εξής κανέναν. Φρόντιζα μόνος μου στις αλλαγές των

επιδέσμων και με την πάροδο του χρόνου γιατρεύτηκε και η τελευταία μου πληγή.

Την 25η Ιουνίου η Μεραρχία ξεκίνησε δια μέσου του αμαξωτού δρόμου από Προύσσα προς Κιουτάχειαν. Ο δρόμος αυτός περνούσε δια μέσου δασώδους ορεινής περιοχής με θαθεία φαράγγια και λίγους αραιούς συνοικισμούς. Στην κατοικημένη περιοχή της Κιουταχείας φθάσαμε την 1η Ιουλίου κι εκεί συναντήσαμε ισχυρή την αντίσταση του εχθρού.

Μάχη Κιουταχείας

Επί τρεις ημέρες η Μεραρχία ολόκληρη μάχονταν σκληρά και είχε αρκετές απώλειες σε νεκρούς και τραυματίες μεταξύ των οποίων και τον φημισμένον ως ανδρείον ταγματάρχην Βεντήρη διοικητήν του 1ου Τάγματος του Συντάγματός μας.

Ο εχθρός αντιστεκόταν μέσα στα χαρακώματα, τα οποία είχε τελευταία ανοίξει μέσα στα μόλις ανθισμένα σιτηρά του κυματοειδούς εδάφους και έτσι ήταν αθέατος εξ αποστάσεως.

Εξ αιτίας αυτού τα προελαύνοντα τμήματά μας είχαν απροσδόκητες απώλειες και πολλές φορές βρέθηκαν σε δύσκολη θέση.

Το ότι ο εχθρός εξετοπίζετο συνεχώς και υποχωρούσε από θέση σε θέση αμυνόμενος από τις νέες σειρές χαρακωμάτων του, τούτο ωφέλιται στην ανδρεία και αυτοθυσία των δικών μας οπλιτών και αξιωματικών.

Επίστευαν όλοι, ότι το έργο του στρατού στην Μ. Ασία το οποίον δεν είχε τελειώσει με τις επιχειρήσεις του Μαρτίου έπρεπε να τελειώσει σ' αυτήν την περίοδο με οποιαδήποτε θυσία.

Οι επιχειρήσεις αυτές θα αποτελούσαν άλλωστε και το τελευταίο κτύπημα στον εχθρό. Διότι η κατάληψη των οχυρωμένων αυτών θέσεων του εχθρού θα είχε ως συνέπεια την κατάληψη της Κιουταχείας, την οποίαν προσπαθούσε να κρατήσει στην κατοχή του με όλα τα δυνατά μέσα. Είχε την ελπίδα να προκαλέσει στα δικά μας στρατεύματα μια νέα αποτυχία μπροστά στα οχυρά της Κιουταχείας όμοια με εκείνη του Μαρτίου στο Αθγκόν και την Κουβαλίτσα. Το σχέδιο αυτό των Κεμαλικών αντιλαμβάνετο και ο τελευταίος Έλληνας στρατιώτης, γι' αυτό και δεν σκεπτόταν άλλο εκτός από την συντριβή του εχθρού. Όσες φορές θρискόταν σε δύσκολη θέση έκανε το παν για να ενισχύσει το ηθικό των άλλων.

(Συνεχίζεται)

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΙΔΕΕΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟ

Οι ανατολικές πλαγιές της Γκιώνας είναι απότομες και κατασκέπαστες από αρχαία δάση ελάτων. Στο ύψος 1.200 μέτρων μιας τέτοιας πλαγιάς βρήκαν καταφυγή διωγμένοι από τους Τούρκους Χριστιανοί και έχτισαν το χωριό Κουκουβίστα, σημερινή Καλοσκοπή. Δεν διέθεταν αμαξιτή οδό ίσαμε τα τελευταία μεταπολεμικά χρόνια. Χωμένο το χωριό μέσα στα άφθονα χιόνια τον χειμώνα και στην πολλή πρασινάδα το καλοκαίρι, ζούσαν οι κάτοικοί του τη σκληρή ζωή του ορεισίδιου.

Η εκκλησία, χτισμένη στο κέντρο του χωριού και αφιερωμένη στον Άγιο Γεώργιο, συνιστούσε τη μόνη ανασγωγή της ψυχής του πληθυσμού, ήταν η ίδια τους η ψυχή αποθεμένη στη χούφτα του Θεού. Υπήρχε όμως και δεύτερη εκκλησία, στην κορυφή λόφου, αφιερωμένη στην Παναγία. Αυτή λειτουργούσε μόνο κάθε Δεκαπενταύγουστο.

Ήταν Δεκαπενταύγουστος του 1942, όταν βγαίνοντας μετά τη λειτουργία στο προαύλιο του Ναΐσκου βλέπουμε να καταφθάνουν καμιά δεκαριά ένοπλοι, ντυμένοι στα μαύρα, με σταυρωτά φυσεκλίκια. Ζητούν από τον ιερέα να τους ορκίσει. Στον όρκο τους είπαν πως αρχίζουν ένοπλο αγώνα κατά του κατακτητού. Ο αρχηγός ονομαζότανε Άρης.

Δεν χρειάστηκε πολύς καιρός για να καταλάβουμε τη σημασία εκείνης της ορκωμοσίας. Σε λίγο η αρχέγονη ζωή του χωριού αναστατώθηκε από το νέο ρυθμό της ιστορίας. Ορεινό κέντρο ανταρτών, πέρασμα στρατευμάτων, πέρασμα ποικίλων ανθρώπων, επίκεντρο μαχών, στόχος αεροπλάνων και πυροβόλων μεγάλου βεληνεκούς. Κάηκε δύο φορές από τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις των Γερμανών. Οι καθοδηγητές έσπερναν με ζήλο τις νέες ιδέες για μια νέα κοινωνία χωρίς πόλεμο, χωρίς εκμεταλλευτές και χωρίς δυστυχία. Κάρωσαν οι ψυχές από νέα οράματα ελευθερίας, δικαιοσύνης και παραδεισιακής ευτυχίας. Όλα αυτά ήσαν επικείμενα, αρκεί όλοι να ριχνόντουσαν στον αγώνα. Ενθουσιασμοί για τις νίκες, θρήνος για τις ήττες και τους πολλούς νεκρούς.

Η εκκλησία της Παναγίας τώρα άνοιγε όχι μόνο το Δεκαπενταύγουστο, αλλά και για τα έκτακτα γεγονότα. Μια φορά έγινε αποθήκη πυρομαχικών. Άλλες φορές γινόταν τόπος οργανωτικών διασκέψεων. Καθό-

μασαν γύρω - γύρω στα στασίδια και οι «υπεύθυνοι» ανέλυαν τη «στρατιωτικοπολιτική κατάσταση» και μοίραζαν καθήκοντα.

Αναθυμώμουν με πολλές σπαρταριστές λεπτομέρειες όλα αυτά τα σημαντικά ιστορικά περιστατικά, παρακολουθώντας λειτουργία του Δεκαπενταύγουστου, λίγο μετά τον πόλεμο. Η βουή της αντίστασης είχε αποσυρθεί και το ορεινό τοπίο ξανάεπεσε στην άμνητη γαλήνη. Στον Ναΐσκο της Παναγίας ακουγόταν και πάλι ο λόγος των Προφητών, του Ευαγγελίου, του Παύλου. Είναι στιγμές που απορεί κανείς βαθιά για τη συνταρακτική σημασία πραγμάτων που φαντάζουν αυτονόητα, χωρίς να είναι. Σ' αυτή την ορεινή εσχάτιά ακούγεται ο ποιητικός λόγος του Δαυίδ! Ενώ ο Όμηρος και ο Πλάτων περιορίστηκαν στις διδολιθές των φιλολόγων.

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ

Ο κόσμος κατά καιρούς αναμοχλεύεται από ανατρεπτικά γεγονότα. Πανίσχυρες αυτοκρατορίες καταρρέουν. Από τότε που μίλησαν οι Προφήτες ίσαμε τις ημέρες μας, τι δεν έχει συμβεί σε τούτη τη γωνιά του κόσμου. Που είναι η πανίσχυρη Βαβυλώνα, που αιχμαλώτισε το περίλειμμα του λαού του Θεού; Που είναι η αγέρωχη Ρώμη, που σκόρπισε σε στάχτες το Ναό του Σολομώντος; Που είναι τα χίλια χρόνια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας που με το σταυρό και το σπαθί απώθουσε τον βαρβαρισμό; Το σπαθί συνετρίβη, ο σταυρός έμεινε. Που είναι η ασιανή Οθωμανική Αυτοκρατορία, που το σκότος της το εφώτιζε μόνον η πελιδνή ημισέληνος; Όλα τους έγιναν άχνα ονείρου. Όπως άχνα ονείρου έγιναν και τα πρόσφατα περιστατικά που αναστάτωσαν τη ζωή των ορεισίδιων. Και συνεχίζεται μόνος, ακάματος, ανύστακτος και πάντοτε ζωντανός ο λόγος ο αιώνιος των Προφητών.

Τότε αυτός είναι το κατ' εξοχήν ιστορικό γεγονός. Διότι υπερβαίνει την κοσμική ιστορία του ανθρώπου, η οποία στο τέλος σωριάζεται σε ερείπια. Είναι αυτός που πνευματοποίησε τον ιστορικό χρόνο, αγγέλλοντας την αιωνιότητα μέσα σε κάθε ψυχή. Πόσες δυνάμεις δεν τον καταπολέμησαν! Όμως νάτος στο Ναΐδριο της Παναγίας, μέσα στα έρημα του ορεινού συγκροτήματος της Γκιώνας. «Τω καιρώ εκείνω...». Και είναι ο κάθε καιρός — προς θερισμόν ήδη.

**ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΘΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ**

«ΠΡΙΣΜΑ»

Πολυτεχνείου 5, 2ος όροφος

ΧΑΡΗΣ ΚΩΝ. ΣΦΕΤΣΩΡΗΣ

Δίδασκτρα προσιτά σε όλους.

Σημείωση: Το παραπάνω άρθρο του συγχωριανου μας διανοούμενου κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Χ. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ δημοσιεύθηκε στη στήλη «Ανθρωποι και Ιδέες» της εφημερίδας «Καθημερινή», της οποίας τυγχάνει τακτικός συνεργάτης.

Μας γράφουν

Π ρ ο ς :

Τον Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών
«Η Αγία Τριάς»

οδός Σωκράτους 79 - 81 Αθήνα 104 32

Θ έ μ α : Χορήγηση αποζημίωσης στην Κοινότητα Καλοσκοπής - Παρνασσίδας, λόγω καταστροφών των ορεινών λειβαδιών της από την ανόρυξη του μετάλλου «Βωξίτη» και λοιπά ζητήματα.

Σος ευχαριστώ πολύ γιατί είχατε την καλοσύνη να μου στείλετε το διμηνιαίο Δελτίο «Η Κουκουβίστα» Μαΐου - Ιουνίου 1988.

Το διάβασα με προσοχή, με ενδιαφέρουν και με ευχαρίστηση. Είδα, ότι όλα τα περιεχόμενα είναι γραμμένα με απλό, κατανοητό, σαφή και λογοτεχνικό τρόπο, που δείχνει την αγάπη αυτών, που τα γράφουν, προς τη γενέτειρά τους, την Καλοσκοπή.

Γι' αυτό τους εκφράζω τα θερμά συγχαρητήριά μου. Τώρα σας γράφω αυτές τις λέξεις σαν γνώμη, ή συμβουλή.

1. ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΟΡΘΟ, προφανώς, είναι το να αποζημιωθεί ή να ενισχυθεί με άλλο τρόπο η Καλοσκοπή και κάθε άλλη Κοινότητα ορεινή της Γκιώνας και του Παρνασσού, όταν καταστρέφονται τα δάση και τα θερινά λειβάδια τους από την ανόρυξη του βωξίτου.

Σας προσφέρω δωρεάν ένα τεύχος του 9ου τελευταίου συγγράμματός μου, που έχει τον τίτλο «Τα μεγάλα αγροτικά και δασικά προβλήματα στην Ελλάδα» έκδ. 1984, σελ. 310 (βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών), γιατί ίσως θα σας βοηθήσει. (Βλ. τη σελ. 245).

Εάν το κράτος δεν θέλει, ή δεν μπορεί να υποχρεώσει τις εταιρείες για να επανορθώσουν, έστω μερικώς, κατά το δυνατόν τους τόπους εκείνους, ή εάν θεωρεί τούτο δύσκολο ή ανέφικτο, τότε αυτό το ίδιο υποχρεούται να αποζημιώνει κάθε θλαπτόμενη Κοινότητα από την αιτία αυτή.

Έτσι με την οικονομική αυτή ενίσχυση θα μπορούσε η Καλοσκοπή να βελτιώσει αυτή την κατάσταση των ορεινών θερινών λειβαδιών της, που διασώθηκαν, με αυτούς τους δύο πρα-

κτικούς τρόπους: α) Τη χημική λίπανση και β) Το σκόρπισμα με αεροπλάνο σπόρων ψυχανθών (τριφυλλίου κλπ.) υπό τις οδηγίες των κρατικών γεωπόνων και σύμφωνα με το εφαρμοζόμενο, ατυχώς περιορισμένα, πρόγραμμα, που προβλέπει την καταβολή όλων των εξόδων από το δημόσιο (βλ. σελ. 185 - 187) Άλλως, με την αποζημίωση θα μπορούσε η Καλοσκοπή να ικανοποιήσει άλλες ανάγκες των κατοίκων της και αυτής της ίδιας με την εκτέλεση έργων υποδομής.

Χρειάζεται, προφανώς, για να θγει θετικό αποτέλεσμα επίμονη και διαρκής προσπάθεια από μέρους των θλαπτομένων Κοινοτήτων προς το κράτος (Υπουργεία, Νομαρχίες, Βουλευτές και Υπουργούς) σε συνεργασία με τις Ενώσεις Δήμων και Κοινοτήτων.

2. Σχετικώς σημειώνω, ότι έχω άμεση και προσωπική αντίληψη της περιοχής εκείνης. Έχω υπηρετήσει στην Άμφισσα τρία χρόνια (Αύγ. 1947 - Αύγ. 1950) ως διευθυντής της Γεωργικής Υπηρεσίας Ν. Φωκίδας και επί πλέον έχω μονίμους δεσμούς με τη Ρούμελη αφού έχω νυμφευθεί στην Άμφισσα.

3. Η νεκρολογία και η φωτογραφία του φτωχού κτηνοτρόφου, πολυτέκνου, πατέρα δώδεκα παιδιών, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Θ. ΜΩΡΗ, προκαλεί στον καθένα άριστη εντύπωση. Εγώ προσωπικά συγκινήθηκα όταν διάβασα τη σελίδα εκείνη του περιοδικού σας. Είναι μεγάλη η χαρά της γυναίκας και των παιδιών του νεκρού, όταν βλέπουν μια τέτοια νεκρολογία και φωτογραφία.

Ως μεγαλύτερος (είμαι 81,5 ετών) και μάλιστα ως επιστήμονας γεωπόνος, συγγραφέας, που ευτύχησε να διατρέξει πεζή σχεδόν όλην την Ελλάδα, (την ηπειρωτική και τη νησιωτική), και να γνωρίσει τη σκληρή εργασία και τη θασανισμένη ζωή του Έλληνα αγρότη, μας συνιστώ να εξακολουθήσετε την τακτική αυτή.

Γι' αυτό, καλό είναι να ζητήσετε και να διαβάσετε την τριμηνιαία εφημ. «ΑΧΛΑΔΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ», η οποία κατ' αρχή και με σύστημα δημοσιεύει νεκρολογίες και φωτογραφίες των κατοίκων του χωριού Αχλάδι της Εύβοιας, (τηλ. 77.79.013).

4. Η δημοσίευση των πανηγυρικών τιμητικών εκδηλώσεων για τη μνήμη των αγωνιστών του 1924 και ακόμη των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης της περιόδου 1941 - 1944, εκδηλώσεων που γίνονται στη Ρούμελη, πρέπει, βεβαίως, να καλύπτει πάντοτε τις σελίδες της «Κουκουβίστας».

5. Οι παροιμίες, που μαρτυρούν τη σοφία του λαού, καλό είναι να μη λείπουν από κάθε τεύχος σας. Η Φ. ΑΛΕΞΙΟΥ, που πιστεύει στη χρησιμότητα της Επιστήμης της Λαογραφίας, νομίζω ότι θα εξακολουθήσει με επιμέλεια τη συλλογή και τη δημοσίευση των δειγμάτων αυτών του λαϊκού πολιτισμού της Ρούμελης.

ΨΗΤΑΡΙΑ «Η ΓΩΝΙΑ»

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Κ. ΤΣΙΓΑ

Αγίας Βαρβάρας 32, Αργυρούπολη

Σας περιμένουμε:

Από τις 5 μ.μ. έως τις 2 μετά τα μεσάνυχτα

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑ

ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ ΣΚΟΡΔΟΥ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ

Το εκχύλισμα καθαρίζει τον οργανισμό από λιπώδεις και ασβεστούχες εναποθέσεις, βελτιώνει τον μεταβολισμό και σαν αποτέλεσμα τα αιμοφόρα αγγεία γίνονται ελαστικά, μειώνεται το βάρος του σώματος στο φυσιολογικό, διαλύονται τα πηγμάτα αίματος (θρόμβοι), προλαμβάνει και θεραπεύει το έμφραγμα του μυοκαρδίου, την στεφανοκαρδία, την αρτηριοσκλήρωση, την ισχαιμία, το χρόνιο συνάχι, την υπέρταση, την αμυγδαλίτιδα, τις χρόνιες παθήσεις των πνευμόνων (όπως πνευμονία και βρογχίτιδα), βοηθάει στην φυματίωση των πνευμόνων, υποχωρούν πλήρως οι πονοκέφαλοι και ο θόρυβος στο κεφάλι, εξαλείφονται οι γαστρίτιδες και επουλώνονται τα έλκη στομάχου του 12δακτύλου, απορροφούνται όλοι οι τύποι όγκων εσωτερικών και εξωτερικών μορφωμάτων όπως και επίσης εκείνοι που εμφανίζονται κατά την νόσο BASEDOW (εξόφθαλμο βρογχοκήλη), πλήρως αποκαθίσταται η όραση, ολόκληρος ο οργανισμός ανανεώνεται, υποχωρούν τα οιδήματα και επέρχεται αποκατάσταση της σεξουαλικότητας.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

350 γραμμάρια καθαρισμένο σκόρδο κόβεται σε λεπτά τεμάχια και τρίβεται σε δοχείο από πορσελάνη με ξύλινο γουδοχέρι. Σε αυτή τη μάζα προσθέτουμε 200 γραμμάρια οινό-

πνευμα καθαρό 90°. Κλείνουμε καλά το δοχείο και το βάζουμε στο ψυγείο για 10 ημέρες. Την 11η ημέρα το σουρώνουμε προσεκτικά. Το διάλυμα τοποθετείται πάλι στο ψυγείο για 2 ημέρες.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Κατά την παρασκευή όσο και κατά την χρήση το μίγμα δεν πρέπει να έλθει σε επαφή με μεταλλικά σκεύη.

ΤΡΟΠΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

Λαμβάνεται προσθέτοντας σταγόνες σε 50 γραμμάρια γάλα κάθε φορά προ του φαγητού κατά το ακόλουθο σύστημα:

ΗΜΕΡΑΣ	ΠΡΩΙΝΟ	ΓΕΥΜΑ	ΔΕΙΠΝΟ
1	1	2	3
2	4	5	6
3	7	8	9
4	10	11	12
5	13	14	15
6	15	16	17
7	12	11	10
8	9	8	7
9	6	5	4
10	3	2	1
11	15	25	25
12	25	25	25

Κατόπιν λαμβάνεται από 25 σταγόνες Χ 3 ημερησίως μέχρι να τελειώσει το φάρμακο.

Η θεραπεία μπορεί να επαναληφθεί το νωρίτερο μετά από 5 έτη.

Το φάρμακο αυτό του αρχαίου Θιβέτ, γραμμένο με ιερόγλυφα σε πλάκες πηλού θρέθηκε στα θουνά του Θιβέτ σε έναν θουδικό ναό το 1972 και αποκρυπτογραφήθηκε το έτος 1976.

6. Είναι άριστη η γνώμη της Φ ΑΛΕΞΙΟΥ να τιμηθεί από το κράτος η Ελληνίδα Αγρότισσα με ένα μαρμάρινο μνημείο στην Αθήνα και με την καθιέρωση ετήσιας εορτής.

Συνιστώ στην Φ. Αλεξίου ένα τόσο καλό γράμμα της, που δημοσιεύτηκε στην σελ. 392 στο περιοδικό σας, να το στείλει στις εφημερίδες της Αθήνας και της Ρούμελης (Εφ. του Αγρινίου «Παναιτωλική» οδός Κακαβά 25, Αγρίνιο 301 00) της Λαμίας και της Αμφισας.

Απαραίτητο όμως είναι να γράψει όλο το όνομά της π.χ. Φωτεινή Χρ. Αλεξίου και τη διεύθυνσή της.

7. Ενδιαφέρουσες και χρήσιμες είναι και όλες οι άλλες κοινωνικές και ιστορικές πληροφορίες.

Παράκλησή μου είναι να δημοσιευθεί στο περιοδικό σας το γράμμα αυτό.

Με τιμή

Δρ. ΝΙΚΟΣ ΧΡ. ΣΕΤΤΑΣ

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

ΨΗΣΤΑΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΗ ΧΑΜΗΛΟΥ

Εύχεται στην πολυπληθή πελατεία του

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

δωρηται συνδρομηται

428 ΚΑΛΛΗΣ ΑΡΤΕΜΗΣ (Γραβιά)	1.000
429 ΡΑΠΤΗΣ ΑΘ. Ανδ. (Καλοσκοπή)	5.000
430 ΣΤΕΡΓΙΟΥ Κ. (Δοξάτο)	2.000
431 ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΛΙΤΣΑ (Θεσσαλονίκη)	3.000
432 ΜΕΓΓΙΡΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (κόρη Ι. Τούμπα) (Θεσσαλονίκη), στη μνήμη των γονέων της	2.000
433 ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ	2.000
434 ΤΣΟΛΑΝΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Ευ.	1.000
455 ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΘ. (Καλοσκοπή)	1.000
457 ΡΑΠΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ιω.	1.000
458 ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ιω. (Αμερική), στη μνήμη Γεωργίου Ε. Ραπτόπουλου και Γιούλας Πριόβολου	14.200
459 ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ ΚΩΝ. (Καλοσκοπή)	2.000
460 ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. (τρία χρόνια από το θάνατο του εγγονού του Άγγελου)	2.000
461 ΚΡΟΝΤΗΡΑ ΦΙΦΗ (στη μνήμη Κούλας Παπαδάκης)	2.000
462 ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (στη μνήμη Κούλας Παπαδάκης)	1.500
463 ΝΙΣΥΡΑΙΟΥ ΑΝΝΑ	500
464 ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ. (Καλοσκοπή)	1.000
465 ΑΠΟΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Γ. (Καλοσκοπή)	500
466 ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩ. ΙΓ. (Καλοσκοπή)	500
467 ΚΟΛΛΙΑΣ ΣΤ. Δ. (εγγραφή - συνδρομή)	1.000
469 ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ ΣΠ. (Αμερική), στη μνήμη των γονέων του Πάτρας και Δημητρίου	3.700
470 ΧΑΜΗΛΟΣ ΒΑΣ. Παν.	1.000
471 ΧΑΜΗΛΟΥ ΚΩΣΤΟΥΛΑ Βασ.	1.000
472 ΑΧΛΑΔΑΣ ΖΗΣΗΣ Λαμπ.	1.000
473 ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν., (στη μνήμη της αδελφής του Αικατερίνης Γ. Μαλιβίτση)	2.000
474 ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ ΝΙΚ. Κ.	1.000
475 ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΘΑΝ. του Φωτίου	1.500

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ «ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ»

ΠΟΔΑΡΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Δημ.	5.000
ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΑΡΙΣΤ. (Καλοσκοπή)	2.000
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ. Ευθ.	1.000
ΜΙΜΙΝΗ ΖΩΗ	1.000
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ. (Καλοσκοπή)	1.000

Αρραβώνες:

— Η ΜΑΙΡΗ Π. ΤΟΥΜΠΑ (εγγονή Νικ. Αθ. Τούμπα) και ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΑΤΗΣ, κάτοικοι Γραβιάς αρραβωνιάστηκαν.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν.

— Την 1η Οκτωβρίου '88 αρραβωνιάστηκε η ΝΑΤΑΣΑ Ζ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ με τον ΜΑΚΗ ΚΑΤΣΟΥΡΗ.

Τους ευχόμαστε βίο χαρούμενο και ευτυχισμένο.

Γάμοι:

— Στις 10.12.88 τελέστηκε στον ιερό ναό Αγ. Αιμιλιανού (Σκουζέ) ο γάμος του ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΜΠΡΗ και της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥ (εγγονής Θ. Χαμηλού).

Τους ευχόμαστε να ζήσουν.

Γεννήσεις:

— Ο Τόλης Ι. Χαμηλός και η σύζυγός του Λέττα απέκτησαν ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ.

Ευχόμαστε να τους ζήσει.

— Ο Νίκος Κ. Καραντάσιος και η σύζυγός του Έφη απέκτησαν ΑΓΟΡΑΚΙ.

Ευχόμαστε να τους ζήσει.

Βαπτίσεις:

Στις 15.10.88 ο Νικόλαος Γούλας και η σύζυγός του Αθηνά (κόρη Παν. Παντελίδη και Γεωργίας Δ. Βλάχου), βάπτισαν τα δύο αγοράκια τους και τα ονόμασαν ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ και ΣΤΕΦΑΝΟ.

Τους ευχόμαστε να τους ζήσουν.

Θάνατοι:

— Στις 26.10.88 πέθανε σε ηλικία 62 ετών η ΣΟΦΙΑ Γ. ΤΟΜΑΡΑ και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Αγίων Αναργύρων.

— Στις 12.11.88 πέθανε σε ηλικία 77 ετών ο γιατρός ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΜΑΝΔΡΕΚΑΣ και κηδεύτηκε στο Μαυρολιθάρι (γενέτειρά του).

— Στις 14.11.88 πέθανε η ΚΟΥΛΑ Ε. ΠΑΠΑΔΑΚΗ (το γένος Αρ. Πριόβολου), 75 ετών και κηδεύτηκε στο Α' Νεκροταφείο.

— Στις 27.11.88 πέθανε σε ηλικία 80 ετών η ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Γ. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗ (το γένος Νικ. Πριοβόλου) και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Νίκαιας.

Στις οικογένειες των παραπάνω εκλειπόντων το Δελτίο μας εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια.

Μνημόσυνα:

— Στις 23.10.88 τελέστηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Αιμιλιανού (Σκουζέ), ετήσιο μνημόσυνο στη μνήμη του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ (Μητσιάρα).

— Στις 30.10.88 τελέστηκε 40νθήμερο μνημόσυνο στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής στη μνήμη του ΧΡΗΣΤΟΥ Κ. ΤΟΥΜΠΑ.

— Στις 4.12.88 τελέστηκε 40νθήμερο μνημόσυνο στη μνήμη της ΣΟΦΙΑΣ Γ. ΤΟΜΑΡΑ.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σκεπάζει τους παραπάνω νεκρούς μας.

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Από το πρώτο κιόλας δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου άρχισε η σχετική προετοιμασία για τα καινούργια κρασιά. Όλα τα αδιανά θαρέλια βγήκαν στην αυλή του σπιτιού για πλύσιμο. Το κρασί θέλει καθαρό θαρέλι. Γι' αυτό με επιμονή και σχολαστικότητα γίνεται ο απαραίτητος καθαρισμός. Κι αν χρειαστεί γίνεται και η αντικατάσταση κάποιας χαλασμένης δόγας. Όταν θα φτάσει ο «κρασάς» με το μούστο, όλα πρέπει να είναι έτοιμα. Μπαίνοντας ο τρυγητής οι κρασοπατέρες μας βρίσκονται σε διαρκή επαγρύπνηση. Αδημονούν για την ποιότητα που θα τους φέρει ο έμπορος. Η τιμή δεν τους προβληματίζει. Άλλωστε όσο και νάχει εκείνοι θα βάλουν το κρασάκι τους.

Τι γίνεται με την διαπλάτυνση του δρόμου του Αγιαννάκη; Τί συμβαίνει. Πού σκάλωσε πάλι; Πού οφείλεται αυτή η αδικαιολόγητη κωλυσιέργια; Δεν είναι λίγοι εκείνοι που ενδιαφέρονται να μάθουν. Κι εμείς δεν ξέρουμε τι να τους απαντήσουμε. Μάλιστα Κε Πρόεδρε. Εμείς έχουμε άγνοια διότι είναι θέμα Κοινότητας.

Είναι λυπηρό αυτά τα σοβαρά προβλήματα να μπαίνουν στο χρονοντούλαπο.

Από νωρίς άρχισαν εφέτος τα μαθήματα χορού για μικρούς και μεγάλους. Όπως και κατά το παρελθόν η Ρούλα Ν. Δανιήλ εξακολουθεί να προσφέρει με προθυμία και υπομονή, δίχως κανένα όφελος, τις χορευτικές της γνώσεις στην νεολαία μας. Οι πρόβες όπως είναι γνωστό γίνονται στο γραφείο μας. (Σωκράτους 79 - 81).

Στην παραπάνω χωριανή μας αξίζουν έπαινοι και συγχαρητήρια.

Θα ήταν παράλειψη εκ μέρους μας αν δεν ευχαριστήσουμε για τις πολύτιμες υπηρεσίες που προσέφερε στον χορευτικό μας όμιλο και την αποχωρήσασε δεσποινίδα Πίτσα Μπουρτζάλα. Ο Σύνδεσμος, για την μακρόχρονη αυτή ευγενική της προσφορά, εκφράζει την ευαρέσκειά του.

Το χωριό μας πνίγεται στην κυριολεξία από τα νερά του κεφαλόβρυσου. Κι όμως η απάνω γειτονιά, η οποία υδροδοτείται με το ηλεκτρικό μηχάνημα, υποφέρει. Κι αυτό το πρόβλημα, όταν υπάρχει θέληση μπορεί να λυθεί. Ας επιβαρυνθεί κάτι παραπάνω η Κοινότητα. Γιατί να λένε το νερό - νεράκι αυτές οι οικογένειες ενός χωριού το οποίο στην ουσία είναι νερομάνα.

Περήφανοι πρέπει να νιώθουμε όλοι οι Ρουμελιώτες για το νεότευκτο επιβλητικό κτίριο του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών που

βρίσκεται στις υπώρειες του Λυκαθηττού (τέρμα Σίνα).

Οι τεράστιες αίθουσες του καλλιμάρμαρου αυτού μεγάρου θα παραχωρούνται, όταν αποπερατωθούν οι εργασίες του, στους Ρουμελιώτικους Συλλόγους για πνευματικές εκδηλώσεις.

Συγχαρητήρια αξίζουν σ' όλους εκείνους που συνέβαλλαν στη δημιουργία ενός τέτοιου λαμπρού αποκτήματος.

Η εκδρομή μας στις 13 Νοεμβρίου στο Ναύπλιο, στην πρώτη πρωτεύουσα του κράτους, μας εντυπωσίασε όλους μας.

Το Ναύπλιο είναι μια μικρή πολιτεία με πλούσιωτατο ιστορικό υλικό. Σ' αυτήν την πόλη ο επισκέπτης νοιώθει ανείπωτη χαρά και συγκίνηση. Προσπαθεί να συνδυάσει το παρελθόν με το εφήμερο. Άπειρες αφορμές και ερεθίσματα για καλλιτέχνες και ζωγράφους. Οι φυσικές ομορφιές τ' Αναπλίου εμπνέουν κάθε «περιστασιακό» ταλέντο. Τα ενετικά φρούρια της ιστορικής πολιτείας με τους μαγευτικούς παντελλωτούς κολπίσκους της, τα γραφικά στενά δρομάκια της, το επιμελημένο πράσινο, τα καλοδιατηρημένα παλιά αρχοντικά της, τις παραδοσιακές ταβέρνες της, όλα συνταιριασμένα σ' ένα αρμονικό σύνολο που δεν γίνεται να το αγνοήσεις και να το προσπεράσεις αδιάφορα.

Σ' αυτή την ωραία πολιτεία, μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους, διαδραματίστηκαν συγκλονιστικά γεγονότα. Εκεί δολοφονήθηκε ο Καποδίστριας. Στο φρούριό της φυλακίστηκε ο Κολοκοτρώνης. Το ιστορικό εκείνο κάστρο τ' Αναπλίου αποτελεί ένα των πλέων ενδιαφερόντων στοιχείων από τουριστικής απόψεως.

Ήρθαν και φέτος τα Χριστούγεννα. Όπως είχαν έρθει και πέρυσι κι όπως θαρθούν και του χρόνου. Ένας κύκλος η ζωή, με τις χαρές του και τις πίκρες του, τις μικρές και τις μεγάλες στιγμές του. Αφήστε για λίγο στην άκρη τις παραξενιές και τις γκρίνιες. Εμείς οι μικρομεσαίοι δε μπορούμε ν' αλλάξουμε τη ζωή μας με τίποτα. Τις γιορτές τις ανακαλύψαμε εμείς οι άνθρωποι για να ξεκόβουμε κομμάτι από τη ρουτίνα. Ξεχάστε για λίγο τις έγνοιες. Ξεδώστε, πιείτε, τραγουδέστε, διασκεδάστε και προπάντων οδηγήστε προσεκτικά. Η ζωή δεν αλλάζει με τίποτα.

Τα Χριστούγεννα πάντα θάρχονται, εμείς φεύγουμε.

Σας ευχόμαστε ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ. Ο Καινούργιος Χρόνος να σας χαρίσει υγεία και ευτυχία.

Φ. Λ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΑΣ

■ **ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ** από και προς Καλοσκοπή — ΑΡ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987 (Καλοσκοπή 61.251).

■ **ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ** — ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ Ακτή Μιαούλη 7 - 9 (7ος όροφος) Πειραιάς, (τηλ.: 417.2029 — 417.3079).

■ **ΧΥΜΟΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ** — Κ. Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ, Κυπρίων Αγωνιστών 15, Αργυρούπολη, τηλ. 99.25.889, 99.17.845.

■ **ΥΑΛΙΚΑ** — α) Κατάστημα ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λέκκα 20 (Σύνταγμα), τηλ. 32.27.872. β) Κατάστημα ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Συρράκου 20 - 22, Κολωνός.

■ **ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ** — ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΚΑΣ, Στουρνάρα 47, τηλ. 36.39.475 - 36.39.478.

■ **ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ - ΠΙΤΖΑΜΕΣ** — Γ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987.

■ **ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ «ΣΙΑΦΑΚΑ»**, Σαπφούς 12, Πλ. Κουμουνδούρου.

■ **ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ** - ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Τασοπούλου 7, Αγία Παρασκευή, Τηλ. 65.93.477 - 63.90.640.

■ **ΕΝΔΥΜΑΤΑ - ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ** παιδικά — «ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ», Ιωαννίνων 87, Κολωνός, τηλ. 51.39.180 - 51.36.642.

■ **ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ** — Δ. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Σανταρόζα και Σταδίου 48 (στοά), τηλ. 32.12.090.

■ **ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ** — ΕΥΘΥΜΙΑ Γ. ΧΑΣΙΑΚΟΥ, Λογίστρια, Δημοκρατίας 6, Ζωγράφου. Αναλαμβάνει τήρηση λογιστικών βιβλίων Α, Β, Γ, Δ κατηγορίας. Τηλ. 77.08.098.

■ **ΜΑΡΙΑ ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ - ΞΑΦΑΚΗ** — Φυσιοθεραπεύτρια Ν.Δ.Τ. Ειδ.: Εγκεφαλικές παραλύσεις. Οικία: Φαλαγγιτών 4, Περιστέρι, Τηλ. 57.22.637, Εργ.: Κ.Α.Σ.Π., Τηλ.: 28.26.913.

■ **ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΟΛΑΝΑΣ**, Παρκετοποιός, Τηλ.: 26.16.040.

■ **ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ** — ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ Γ. Κυπαρίσας - Μιλήτου Πειραιάς.

■ **ΒΙΒΛΙΑ** — Στο Βιβλιοπωλείο «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ» του Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Σίνα 30, τηλ. 36.31.313.

■ **ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ** — ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ, Λυκούργου 10, Αθήνα, τηλ. 32.40.800 - 64.42.354.

■ **ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ** καλλιτεχνικές, ΦΙΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Γερανίου 9, τηλ. 52.36.087.

■ **ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ** — ΝΙΚ. Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Ιωαννίνων 32, Κολωνός, τηλ. 51.44.666.

■ **ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ** — ΧΡ. Γ. ΔΑΝΙΗΛ, Δουκάδων 7, Νέα Ιόσσια, τηλ. 57.33.336.

■ **ΤΑΒΕΡΝΑ «ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ»** — ΑΘ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ, Φωκίδας 28, Αμπελόκηποι.

■ **ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ** — Ν. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Βερανζέρου 14, τηλ. 52.39.450.

■ **ΣΧΟΛΕΣ «ΩΜΕΓΑ»** — ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΟΤΡΟΠΟΣ, Πλατεία Συντάγματος.

■ **ΟΠΤΙΚΑ** — Σ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ, Ακαδημίας 100 (Πλ. Κάνιγγος).

■ **ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ** — ΝΙΚ. ΑΚΤΙΔΗΣ, Φαραντάκου 30 Αμπελόκηποι, τηλ. 77.52.163, 77.70.824.

■ **ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ, «Βιοδάμ»** — ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ και ΣΙΑ, Περικλέους 45, τηλ. 32.26.841.

■ **ΤΑΣΟΣ Π. ΧΑΣΙΑΚΟΣ**, Δικηγόρος — Ακαδημίας 57, 5ος όροφος, γραφ. 521, τηλ.: 36.14.854 - 36.12.235. Οικίας: 51.35.891.

■ **ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ** — ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ, Τηλ. 43.14.758, «Αθαν. Διάκου», Τηλ. 63.345.

■ **ΦΟΙΒΗ Ε. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ**, Δικηγόρος — Γραφ.: Σανταρόζα 1Δ, 3ος όροφος, γραφ. 7, τηλ.: 32.18.296, 32.15.894, Τηλ. οικίας: 64.67.123.